

introit: *Radostně služ Hospodinu! Vstupte před jeho tvář s plesem! Vězte, Hospodin je Bůh, on nás učinil, a ne my sami sebe, jsme jeho lid, ovce, které pase. Vstupte do jeho bran s důkuvzdáním, do nádvoří jeho s chvalozpěvem! Vzdávejte mu chválu, dobrořečte jeho jméno, neboť Hospodin je dobrý, jeho milosrdenství je věčné, jeho věrnost do všech pokolení! Ž 100, 2-5*
 píseň 607 modlitba čtení: Ezechiel 34, 1-22

píseň 370

text kázání: *Hle, já vás posílám jako ovce mezi vlky; buďte tedy obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice. (Matouš 10,16)*

Bratři a sestry,

tento výrok Pána Ježíše není určen pouze apoštolům, misionářům, evangelistům a kazatelům, lidem nebo vedoucím různých křesťanských služeb, ale každému člověku, který uvěřil v Pána Ježíše Krista a stal se křesťanem. V tom slově se totiž odráží, jaké postoje by měl každý křesťan v životě zachovávat a podle nich jednat.

A začíná to slovem: „**Já vás posílám...**“. Každého z nás Pán posílá. Mne i tebe. Každému z nás říká: „**Já tě posílám!**“ Víš, kam tě Pán Ježíš posílá? Máš otevřené srdce, oči a uši? Máš ochotné ruce a pohotové nohy? **Žeň je velká a dělníků málo!** A málo je těch, kteří jsou ochotní udělat něco navíc! Málo je těch, kteří chtějí sloužit v církvi. Proč? Možná proto, že z toho moc nekápne, možná proto, že většina si chce žít podle sebe a možná proto, že světská zábava je pro někoho víc, než se dít na vinici Páně. Jednou však všichni vydáme počet ze svých hřiven. **Já tě posílám**, praví Pán. Chceme to ještě slyšet? Záleží nám na Božím království, na misii, na záchraně lidí okolo nás pro věčnost? Nevím, jestli to tak je. Ovšem každý z nás ví, na čem nám vlastně záleží. A nebude-li nám záležet na šíření Božího království, neuvidíme Boží zázraky. To slovo, **já vás posílám**, říká Pán Ježíš ve chvíli, kdy posílá svých Dvanáct do světa, aby šířili Boží království. On jim říká: „**Jděte a kažte, že se přiblížilo království nebeské. Nemocné uzdravujte, mrtvé probouzejte k životu, malomocné očist'ujte, demony vymítejte; zadarmo jste dostali, zadarmo dejte.**“ Prožíváš Boží království ve svém životě? Pokud ne, těžko by ti někdo uvěřil a nekázal bys pravdu. Ale pokud víš co to Boží království je a pokud zakoušíš Jeho blízkost, pak pojď a nes naději nemocnému světu, probouzej k životu ztrápené, kaž radostnou zprávu tomu, kdo už život vzdal a kdo nečeká druhou šanci, ty sám dávej druhou šanci, stejně jako tobě ji dává Pán, odpouštěj, zlo zašlapej, zadarmo si dostal, zadarmo také dej!

Pán však ty, kteří naplňují Jeho vůli, vyzbrojuje, ale také varuje a k tomu dává ještě dobré doporučení. „**Já vás posílám jako ovce mezi vlky, buďte obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice!**“ Než se dostaneme k tomu doporučení, zaměříme se na první obraz, tedy na ovce a vlky. My křesťané jsme přirovnáni k ovcím. Máme úžasného Pastýře, Pána Ježíše Krista, jeho bychom měli následovat. **Jeho ovce přece znají jeho hlas.** O ovcích se někdy říká, že jsou hloupé, avšak Pán Ježíš nechce, abychom šli za Ním nějak slepě. Máme možnost se sami přesvědčit, že On je dobrý Pastýř. Ano, býváme někdy tvrdohlaví jak berani, avšak když se držíme někde na okraji stáda a moc v tom stádě ani nejsme, hrozí nám nebezpečí dravé zvěře, anebo jiné nástrahy. A přesto On je tak dobrý, že když k Němu v zoufalství pak voláme, **On nás vysvobodí a zesláblé na ruku nosí!** Ovšem my jsme víc, než pouhé ovce! On nás posílá, abychom vyhledávali další. Stejně tak jako On vyhledal nás, stejně tak jako za námi někoho poslal, teď posílá tebe! A je to důležitý a naléhavý úkol. Neboť Pán Ježíš chce zachránit i další. Je to poslání, je to zodpovědnost! A trápí Ho, že je tak málo těch, kteří tuto naléhavou výzvu berou vážně. Vždyť považte, už ten Boží povzdech u proroka Ezechiele: **Mé ovce bloudí všude po horách, po kdejakém vysokém pahorku, jsou rozptýleny po celé zemi a není, kdo by je hledal, kdo by po nich pátral. Jsou rozptýlené, jsou bez pastýře; staly se potravou veškeré polní zvěři a zůstávají rozptýleny.** Bojím se, že jednou na Božím soudu uslyšíme z úst Kristových podobná slova: **Neduživé jste neposílili, nemocnou jste neléčili, polámanou jste neovázali, zaběhlou jste nepřivedli nazpět, po ztracené jste nepátrali, panovali jste nad nimi násilně a surově.** A zde je další věc. Jsme posláni jako ovce mezi vlky. Ano, tento svět je krutý, Pán v tom slově, když pokračuje, tak říká, **budou vás vydávat před soudy pro vaši víru.** Dnes máme v naší zemi milost, a nevíme jak dlouho, než nás někdo začne zase pronásledovat. Jsou místa, kde je to kruté i dnes. To moc dobře víme. A na různých místech, ve škole, v zaměstnání, v obchodech, ve sportu, je to jako mezi vlky, kteří jsou draví. Pozastav se však chvíli teď každý sám nad sebou a polož si otázku. **Jsem skutečně ovcí svého Pána, anebo jsem vlkem?** Nedivme se té otázce, i v církvi mohou být vlci. Apoštol Pavel posílá vzkaz do Efezu a v něm říká:

Vím, že po mém odchodu přijdou mezi vás draví vlci, kteří nebudou šetřit stádo. I mezi vámi samými povstanou lidé, kteří povedou scestné řeči, aby strhli učedníky na svou stranu. To slovo říká, že křesťan, který chce prosadit svou pravdu místo Boží, případně mít moc nad druhými a vládnout jim, nejedná v Duchu pokoje, ale je dravým vlkem. Na jiném místě nás Pán Ježíš ještě varuje: **Střeďte se lživých proroků, kteří k vám přicházejí v rouchu ovčím, ale uvnitř jsou draví vlci.** Vlk je dravé a hloupé zvíře, nezajímá ho nic jiného, než jak ulovit svou kořist, než jak nad ní získat vládu. Nebudme takoví ve vztazích vůči druhým lidem, ve světě, ve sboru, ani v rodině. Nechtějme druhé vlastnit, budme raději tichými ovečkami, patřící svému Pánu. Nebudme ani řevniví a netlačme někoho k něčemu, co nechce, nesme evangelium, které, ač naléhavé, se projevuje svobodou a pokojem. Pak je přitažlivé. Jsme-li však vlky, jaký je pak rozdíl mezi církví a světem? Jsme-li vlky mezi ovce, pamatujme na to, že Pastýř mívá u sebe hůl nejen k záchraně svých oveček, ale umí jí také přetáhnout vlka přes záda! Jsme naopak posláni svým Pastýřem do tohoto světa, aby se z mnohých vlků staly ovce. Aby se to dařilo, musíme jimi být především my sami!

Pojďme tedy nyní k tomu doporučení, co v tomto světě dělat, abychom se sami nestali vlky. Pán Ježíš používá další obraz z říše zvířat. **Obezřetní buďte jako hadi a bezelstní jako holubice.** Možná ten obraz toho hada se nám moc nelíbí. Vnímáme ho jako slizkého, a lstivého jako je sám d'ábel. Nicméně např. Mojžíšův bronzový had, který zachraňoval neposlušné uštknuté Izraelce, byl obrazem oběti samého Pána Ježíše. **Tak jako Mojžíš vyvýšil bronzové hada, tak bude vyvýšen Syn člověka,** říká sám Ježíš. Navíc zde není řečeno, abychom byli komplexně jako hadi, je zde totiž vypíchnutá jedna jeho kladná vlastnost. A tou je obezřetnost. V řeckém originále se ale slovo *fronmoi* dá říci ještě jinými slovy. A těmi jsou *chytrý, prozíravý, rozumný, rozvážný, moudrý*. Mezi těmi hloupými vlky máme tedy být chytřejší. Ne však vychytralí! O hadovi v Genesis čteme, že nejchytřejší z polní zvěře byl had. Avšak on svou chytrost změnil ve zvrácenost! Rozdíl mezi chytrostí a vychytralostí možná lépe pochopíme v tom významu být *prozíraví*. To znamená vidět dál, prozírat, vidět za problém a vědět, jaké by byly následky, když se neuváženě rozhodnu. K tomu patří právě ta rozvážnost. Had asi dlouho rozvažuje kudy se plazit. My v tomto světě čelíme různým nástrahám a pokušením. Některá se tváří velice nevinně. Např. třeba homeopatie, kdo dneska ví, že je to čarodějné, okultní šarlatánství avšak ve vědeckém kabátě? **Všecko pečlivě zkoumejte, zlého se chraňte v každé podobě, dobrého se držte.** Tak nás to učí Písmo. Být opatrní, rozvážní a obezřetní. Nehnat se nadšeně do všeho, když nevíme, do čeho jdeme. Nenechat se hned strhnout k něčemu, co se tváří dobře a pak se ukáže, že to byla čertovina. Je lépe všechno nejprve pečlivě zvážit, v rozhodnutí vše také promodlit, zkoumat Písmem a třeba si nechat i poradit moudřejšími. Nenechat se prostě strhnout k vlčímu jednání.

To poslední zvířátko z Kristova výroku je holubice. **Buďte bezelstní jako ona.** Holubice byla ta, která donesla v zobáčku čerstvý olivový lístek Noemu a tím zvěstovala nový počátek. Holubicí je označena v Písni písní milá svého milého, **holubice moje, moje bezúhonná, jedinečná, přečistá.** Nebo lkání holubice je u proroka Izajáše přirovnáno k modlitbě. Dále Duch svatý sestoupil na Ježíše v podobě holubice. Duch svatý, oddělený, čistý. To slovo *bezelstní* se v řeckém překladu řekne *akéraiōi* a jeho význam je skutečně *čistý, nezkažený, nevinný, bezelstný*. Pán Ježíš nás tedy zve k hadí opatrnosti, abychom se nenechali zkazit jako tento svět. Nevím, jak vás, ale mě ta nevinnost, nezkaženost, čistota a bezelstnost velmi mnoho přitahuje. Někdy se nám zdá, že někde ještě žijí lidé, kteří jsou nezkažení tímto světem. Nejsou poskvrnění hříchem. Jak jsme na tom my? Mezi koho se řadíme? Připadáš si čistý, anebo zkažený? Nevím, jak vy, ale já si uvědomuji, že v mnohém mě tento svět, ale především můj hřích zkazil a znečistil. Avšak právě pro ty, kteří si uvědomují svou bídu, právě pro ty je přichystána Boží milost v Kristu Ježíši. A tak můžeme se v pokání oddělit od své špíny, litovat jí před Pánem Ježíšem a on pak na nás sešle čistou holubicí v podobě Ducha svatého. Pak si můžeme přisvojit čistotu a nezkaženost, která je shůry, pak můžeme nechat proměnit i své srdce a střežit jej, aby v něm nebyla nalezena lest. **Hle, já vás posílám jako ovce mezi vlky; buďte tedy obezřetní jako hadi a bezelstní jako holubice.** Amen.

Píseň 684 modlitby

slovo poslání: Římanm 8, 35-39

požehnání: Milost Pána Ježíše Krista a láska Boží, dary a přítomnost Ducha svatého budiž a zůstávej se všemi vámi. Amen.

Píseň 419

